

نفل بکار نمی‌فاید

دود و ترافیک، ماشین و ماشین و باز هم ماشین. ساختمان‌ها، پرندۀ‌هایی که کم شده‌اند و درخت‌هایی که به سرفه افتاده‌اند. مادر می‌گفت: قبل تر از این‌ها حال شهر خوب بود. به جای این همه ساختمان، درخت بود و به جای این همه دود و آلودگی، اکسیژن خالص برای نفس کشیدن بود. اما آدم‌ها همه چیز را عوض کرده‌اند.

۱۵ آسفند روز دوستی است. روزی که به محیط زیست احترام بگذاریم و آن را دوست داشته باشیم. باید در این روز نهالی بکاریم، مثلاً سپیداری. سپیدار می‌کاریم و یادمان می‌افتد سپیدار همیشه یک درخت تنها نیست؛ گاهی شعر است و گاهی داستان که دغدغه‌هایمان را روایت می‌کند. دغدغه‌هایی که چند ماه پیش با هم به قلم آوردیم و گفتیم می‌خواهیم مراقب محیط‌زیستمان باشیم.

جایزه سپیدار بهانه‌ای بود تا بیشتر به محیط زیست توجه کنیم و مسائل مربوط به آن را جدی‌تر بگیریم. این سال‌ها کمی در مورد این موجود دوست داشتنی کم توجه شده‌ایم. همه جمع شده بودیم تا به حرف‌های نوجوانانه تو گوش کنیم. ساقی که ۱۳ سالش بود، شعر زیبایش را خواند تا توجه همه را به بودن بحران محیط زیست جلب کند. سانای ۱۵ ساله در شعرش مژده آمدن بهار را داد و مهدیس ۱۶ ساله از نگرانی‌اش برای آینده خواند.

پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: اگر شخصی درختی بکارد یا مزرعه‌ای را به زیر کشت ببرد و انسان‌ها، حیوانات یا پرندگان از آن بخورند، این کار صدقه‌ای از طرف آن شخص شمرده می‌شود.

درختان همه فن حریف!

درخت‌ها علاوه بر تأمین چوب و کاغذ، اکسیژن تولید می‌کنند و برگ‌های آن‌ها را راپاک می‌کنند. همچنین از برگ و چوب آن‌ها در درمان برخی از بیماری‌ها استفاده می‌شود. احترام به محیط‌زیست و کاشت درخت از قیم در ایران رسم بوده است و ایرانیان باستان در برخی از جشن‌های خود درخت می‌کاشتند. ما هم پیرو این فرهنگ با ارزش هستیم و در این روز خاص زندگی را به طبیعت بر می‌گردانیم.

جایزه سپیدار

در کشور ما روز درختکاری اولین روز از هفتة منابع طبیعی است. همه ما در این روز نهالی می‌کاریم و با این کار به استقبال تولد دوباره زمین در آستانه بهار می‌رویم.

اولین تصمیم درختکاری

روز درختکاری برای اولین بار در سال ۱۸۷۲ در ایالت نبراسکای آمریکا برگزار شد. در این روز یک میلیون درخت کاشته شد.

نسرین خرم آبادی، داور نوجوان و از برنده‌های جایزه سپیدار گفت: «وقتی مراسمی در شهر برپا می‌شود، شرینی و شربت پخش می‌کنند. موضوع ناراحت کننده این است که صبح روز بعد همه خیابان‌ها پر از لیوان‌های پلاستیکی است، همه جا آلوده شده و صحنه‌ خیلی زیستی به وجود آمده است.»

یاسمین شفیعی فر، داور نوجوان و از برنده‌گان جایزه سپیدار، در مورد یک اتفاق ناراحت کننده محیط زیستی گفت: «در یک سفر به شمال، وقتی دیدم دسته‌ای از ماهی‌ها از آب بیرون افتاده و همگی مرده‌اند. خیلی ناراحت شدم. ورود آب‌های آلوده به دریای نزد این ماهی‌هارا کشته بود.»

نیکو کریمی، داور نوجوان و از برنده‌گان جایزه سپیدار گفت:

«همین چند روز پیش یکدفعه صدای انفجار وحشتناکی شنیدیم و بعد فهمیدیم کوهی را در نزدیکی خانه ما منفجر کرده‌اند تا شهر ک سازی کنند. کوهی که پر از پوشش گیاهی و زیستگاه گونه‌های جانوری مثل کبک بود.»